

Γιώτα Ιωαννίδου

μέλος ΔΣ Α ΕΛΜΕ Δυτ. Αττικής (Ελευσίνα) - Παρεμβάσεις

«Είστε εκτός πραγματικότητας, όταν ζητάτε να διεκδικήσουμε αυξήσεις. Δε βλέπετε ότι ο κόσμος πεινάει;»

Το ερώτημα υψώθηκε από μέλος του ΣΥΡΙΖΑ, πάνω από τα κεφάλια μιας προβληματισμένης και απύσας εν τη παρουσία της, Γενικής Συνέλευσης καθηγητών.

Το χειρότερο πράγμα που εμποδώνεται αυτές τις ημέρες και θα συνεχιστεί αμείωτα εν μέσω εκβιασμών και υποχωρήσεων, των διαπραγματεύσεων της κυβέρνησης με την ΕΕ και το ΔΝΤ, δεν είναι ότι τα υποσχόμενα μέτρα θ' αργήσουν «άλλη μια μέρα». Αλλά, ότι η μόνη ρεαλιστική πρόταση επιβίωσης είναι το μοίρασμα της φτώχειας και ο συνεπακόλουθος κοινωνικός εμφύλιος. Προετοιμάστηκε άλλωστε με συνέπεια, από όταν βγήκε στον αέρα το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, τοποθετώντας στο κέντρο της περίφημης ανθρωπιστικής κρίσης, την αντιμετώπιση της «ακραίας» φτώχειας έναντι της αξιοπρεπούς ζωής.

Θεωρείται εξωπραγματικό αλλά κυρίως ένοχο το αίτημα των αυξήσεων σε ένα κλάδο που υπήρξαν μειώσεις μισθών έως και 40% , κόψιμο 13ου και 14ου μισθού, το χαράτσι της Εισφοράς (δήθεν) Αλληλεγγύης με ταυτόχρονη αύξηση του διδακτικού ωραρίου. Γιατί; Γιατί θεωρείται βέβαιο ότι τα χρήματα θα αφαιρεθούν από άλλους φτωχούς. Όχι από το χιλιοπληρωμένο χρέος. Όχι από τις 4.000 επιχειρήσεις και τα 2.500 φυσικά πρόσωπα, που χρωστούν τα 60,4 δις από τα 76 δις ληξιπρόθεσμες οφειλές. Όχι από την αύξηση της φορολογίας του κεφαλαίου που από 45 έφτασε στο 25% και ακόμη παρακάτω. Όχι από τη φορολογία των 106 περίπου δις ελληνόκτητου στόλου εφοπλιστών που δεν φορολογούνται. Όχι από τις εξοπλιστικές δαπάνες.....

Έτσι και όσοι επιστρέφουν στις δουλειές τους στο Δημόσιο θα μειώσουν τον αριθμό των νέων διορισμών. Κι αυτοί που θα πάρουν την «ανθρωπιστική βοήθεια» για να επαρκέσουν τα 200 εκατ. Ευρώ θα πρέπει να έχουν το μισό ετήσιο εισόδημα από τους «επίσημα» φτωχούς των 10.500 ευρώ (όριο φτώχειας με βάση την ΕΛΣΤΑΤ για τετραμελή οικογένεια), που μένουν εκτός. Και φυσικά δεν θα φτάσουν καν τα χρήματα που θα δουν, το περίπου 1,4 δις το χρόνο που μαζεύεται από την Εισφορά Αλληλεγγύης.

Αυτό το μοίρασμα της φτώχειας είναι που παγιώνει ότι η φτώχεια θα αυξάνεται και θα μονιμοποιείται ενώ ο πλούτος που οι εργαζόμενοι παράγουν όλο και περισσότερο θα πηγαίνει στις τσέπες των λίγων. Έτσι θα διαβρώνει τους αρμούς της κοινωνίας και θα μαίνεται ένας κοινωνικός εμφύλιος, ένας κοινωνικός φασισμός θα επελαύνει στη δίνη της επιβίωσης. Σ αυτό το έδαφος είναι ανώφελο να προσδοκά κανείς να ανθίζει η δημοκρατία και η αξιοπρέπεια. Η περηφάνεια της ζωής.

Η διεκδίκηση μισθών, δουλειάς, μόρφωσης, δικαιωμάτων και μονομερών ενεργειών ζωής από το οργανωμένο συνδικαλιστικό εργατικό κίνημα, απέναντι στην υποταγή σε δανειστές κεφάλαιο, ΕΕ και ΔΝΤ είναι υποχρέωση προς όλους τους φτωχούς και τους κατατρεγμένους. Όχι μοίρασμα φτώχειας και ελεημοσύνη. Όχι υπομονή και εγκράτεια για να διαιωνίζεται η φτώχεια και να πηγαίνει ο πλούτος στη ΕΕ και στους εργοδότες. Όποιος διεκδικεί και κερδίζει σήμερα απέναντί τους, ανοίγει δρόμο και για τους υπόλοιπους.

Κατανοεί κανείς ότι ένας συνδικαλισμός που θα εξυπηρετεί την κεντρική ιδέα μοιράσματος της φτώχειας ή θα σύρεται σε αυτή στο όνομα του ρεαλισμού της κυβερνητικής πολιτικής, θα είναι συνένοχος στο έγκλημα της διαιώνισής της και του κοινωνικού εμφύλιου που θα τη συνοδεύει.